

Nr. 1110 van het arrest

Nr. 257 V 2001 van het parket

Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15^e kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie en van :

vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, met burelen gevestigd te

burgerlijke partij,

vertegenwoordigd door

advocaat aan de balie van

tegen :

wonende te geboren te op

beklaagde,

bijgestaan door Meester

advocaat aan de balie van

beklaagd van :

A. te op het goed gelegen te

groot 1 a 34 ca, eigendom van

met maatschappelijke zetel te

ingeschreven in het H.R.

nr.

eigenaar

krachtens een akte verleden op 22 september 1995 door notaris

te

overgeschreven te

hypotheekkantoor,

in overtreding van art. 44-64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijk ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen :

1. in de periode van 1 oktober 1995 tot en met 31 december 1995, zonder vergunning aanpassings-verbouwingswerken te hebben uitgevoerd aan de voorgevel en de binnenruimtes van het kwestieuze goed, dit vanaf 10 oktober 1995 zelfs ondanks een bevel tot staken;

2. sedert het beëindigen van voornoemde werken, minstens sedert 1 januari 1996 tot en met 30 april 2000 de toestand geschapen door voornoemde werken te hebben in stand gehouden, de toestand geschapen door voornoemde werken in stand te hebben gehouden.

B. te _____, op het goed gelegen te _____ gekadastreerd
groot 1 a 34 ca eigendom van _____ met maatschappelijke zetel te
_____ ingeschreven in het H.R. _____ nr. _____ eigenaar
krachtens een akte verleden op 22 september 1995 door notaris _____ te
_____ overgeschreven te _____ hypotheekkantoor,

in overtreding van de art. 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning, sedert 1 mei tot en met 16 oktober 1999,

de toestand geschapen door de werken vernoemd in tenlastelegging A in stand te hebben gehouden.

Gezien de hogere beroepen ingesteld op:

- 15 juni 2001 door beklagde tegen alle beschikkingen van het vonnis op burgerlijk en strafrechtelijk gebied;
- 19 juni 2001 door de burgerlijke partij tegen alle beschikkingen van het vonnis op burgerlijk gebied;
- 22 juni 2001 door het openbaar ministerie tegen beklagde;

tegen een vonnis uitgesproken door de 19e kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 13 juni 2001, dat na tegenspraak zegt:

- dat de verschillende betichtingen zoals omschreven in de dagvaarding bewezen voorkomen;

- dat de verschillende betichtingen uit eenzelfde opzet voortspuiten zodat slechts één straf dient opgelegd;
- veroordeelt beklagde tot een geldboete van 500 frank x 200 = 100.000 frank of 3 maanden vervangende gevangenisstraf;
- bedrag : 10 frank X 200 = 2.000 frank;
- vergoeding : elk 1.000,-fr.
- kosten : 1.792,- fr.

Veroordeelt beklagde tot herstel van de plaats, in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de daar wederrechtelijk opgerichte constructies, nl. door aanpassen van de gevel zoals voorzien in de bouwvergunning afgeleverd op 16 augustus 1974 door en dit binnen de 12 maanden nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkregen heeft;

Zegt voor recht dat bij gebreke van uitvoering van de hier voor bevolen herstelmaatregel de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd worden ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien, overeenkomstig art. 153 Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, en de van de afbraak voortkomende materialen en voorwerpen verkopen, vervoeren, opslaan en/of vernietigen op een door hen gekozen plaats en beklagde ertoe gehouden zal zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999;

* * * * *

Gehoord het verslag van mevrouw

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord de burgerlijke partij in zijn middelen van verdediging zoals ontwikkeld door Meester advocaat aan de balie van

Gehoord de beklagde in zijn middelen van verdediging zoals ontwikkeld door Meester advocaat aan de balie van die een nota neerlegt;

De hogere beroepen, regelmatig ingesteld naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

A. Wat de vordering betreft van het Openbaar Ministerie:

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A1, A2 en B, zijn, na onderzoek van de zaak door het hof, bewezen gebleven.

Enkel dient in de betichting B de aangehouden strafperiode verbeterd te worden in: “*sedert 1 mei 2000 tot en met 16 oktober 2000*”. Deze verbetering om een louter materiële vergissing voegt niets toe aan de tenlastelegging zelf.

Op 22 augustus 2003 werd het handhavingsdecreet van 4 juni 2003 gepubliceerd in het Belgische Staatsblad. Dit decreet trad in werking de dag van de publicatie.

Door art. 7 van het handhavingsdecreet werd aan het in voege zijnde art. 146 van het decreet van 18 mei 1999 een derde en een vierde lid toegevoegd met name:

“ De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg. “

In het vierde lid worden de ruimtelijk kwetsbare gebieden opgesomd.

Het handhavingsdecreet omvat een mildere regeling gezien thans het instandhouden van een niet vergund gebouw enkel nog kan gesanctioneerd worden in 3 gevallen. Bij toepassing van art. 2 Sw. dient, wanneer de straf ten tijde van het vonnis verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf toegepast te worden.

De voormalige eigendom van beklaagde is gelegen in een gebied binnen een “ Te beschermen Stedelijk Landschap “.

De stedenbouwkundige inspecteur stelde in zijn vordering van 12 augustus 1998 dat volgens de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA in een dergelijk gebied bij veranderingswerken de architectonische vormgeving en de keuze der materialen, de harmonische inpassing in een zo gaaf mogelijk, esthetisch en historisch verantwoord straat- en stadsbeeld moeten verzekeren. Hij voegde eraan toe dat elke vergunning bovendien voor advies moet voorgelegd worden aan de afdeling ROHM - Monumenten en Landschappen.

De door beklagde uitgevoerde werken (verbouwing van het gelijkvloers met belangrijke wijzigingen aan de gevel) vormen een ernstige inbreuk op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens een plan van aanleg.

De aan beklagde ten laste gelegde feiten blijven zodoende strafbaar onder de gelding van het handhavingsdecreet. In de tenlasteleggingen dient enkel toegevoegd te worden: thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd door art. 7 van het decreet van 4 juni 2003. Deze herkwalificatie voegt niets toe aan de oorspronkelijke tenlasteleggingen.

Beklaagde werpt de overschrijding van de redelijke termijn op.

Ten onrechte werpt beklagde op dat tussen eind 1995 en 12 augustus 1998, datum van de vordering van de toenmalige gemachtigde ambtenaar, in het dossier zonder reden geen onderzoeksdaad werd verricht. Beklaagde stelde in die periode immers een verhaal in bij de verschillende bevoegde administratieve instanties en de toenmalige gemachtigde ambtenaar ging over tot het vorderen van een herstelmaatregel nadat uitsluitel bestond over dit verhaal.

Nadien werden nog geregeld onderzoeksdaaden verricht tot 24 januari 2001, waarna bevel werd gegeven tot het dagvaarden van beklagde op 13 februari 2001. Op de zitting van 11 april 2001 vroeg beklagde zelf om uitstel en de zaak werd in beraad genomen op 30 mei 2001, waarna een vonnis volgde op 13 juni 2001. Het bevel tot dagvaarding voor het hof dateert van 14 mei 2002 waarna de zaak op verzoek opnieuw van beklagde diverse malen uitgesteld werd.

Uit de hier voren opgesomde chronologie blijkt niet dat de redelijke termijn overschreden werd.

Beklaagde vraagt aan het hof een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof. Er werd een regularisatie bekomen nadat de nieuwe huurder de door beklagde aangebrachte raamopeningen aanpaste, en zodoende op stedenbouwkundig vlak aanvaardbaar werden. Dit neemt niet weg dat de door beklagde uitgevoerde werken niet vergunbaar waren en dus strafbaar blijven. Er bestaat geen aanleiding om enige vraag te stellen aan het Arbitragehof.

Al de bewezen verklaarde feiten zijn de voortgezette en opeenvolgende uiting geweest van een zelfde misdadig opzet.

De door de eerste rechter opgelegde straf, zijnde een geldboete, is wettelijk en werd oordeelkundig bepaald.

De aan beklagde ten laste feiten zijn ernstig. Beklaagde blijkt onvoldoende respect te kunnen opbrengen voor de ter zake geldende stedenbouwkundige voorschriften en diende bovendien meermaals aangemaand te worden de werken stil te leggen.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK.

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen:
24 van de wet van 15 juni 1935;
154, 162, 182, 189, 190, 210 en 211 van het wetboek van strafvordering;
2, 3, 4 en 9 van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro;
1, 2 en 3 van het KB van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie;
3 van de wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro;
2, 44, 50 en 100 van het strafwetboek;
44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd door art. 4, 20 en 21 van de wet van 22 december 1970, opgenomen in het decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bekrachtigd bij decreet van 4 maart 1997, als artikelen 42, 66, 68 en 72;
99, 149, 153, 160 en 161 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij decreet van 26 april 2000;
146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999, voormeld, zoals gewijzigd door art. 7 van het decreet van 4 juni 2003;

en uitgezonderd artikelen:

1385bis tot en met 1385 quater van het Gerechtelijk Wetboek;

Ontvangt de hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis, mits deze wijzigingen dat, na verbetering en herkwalificatie:

- de geldboete van 500 BEF wordt omgerekend tot $500 \times 200 : 40,3399 = 2.478,94$ euro;
- de bijdrage van 10 BEF wordt omgerekend tot $10 \text{ euro} \times 5 = 50$ euro;
- de vergoeding van 1.000 BEF wordt omgerekend tot 25 euro;
- het totaal bedrag van de kosten in eerste aanleg, begroot op 1.792 BEF wordt omgerekend tot $1.792 : 40,3399 = 44,42$ euro;
- de vordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur zonder voorwerp verklaard wordt;
- de vordering van de burgerlijke partij afgevoerd wordt als ongegrond.

Veroordeelt beklaagde in de kosten van het hoger beroep op strafrechtelijk gebied, in totaal begroot zijnde op 85,42 euro.

Veroordeelt in de kosten van beide aanleggen op burgerlijk gebied, niet begroot zijnde bij gebrek aan omstandige opgave.

Aldus gevonnist door :

Raadsheer d.d. Voorzitter,
Raadsheer,
plaatsvervangend Raadsheer,

magistraten der vijftiende kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen overeenkomstig artikel 778 van het Gerechtelijk Wetboek;

en, gezien de wettelijke verhindering van **plaatsvervangend Raadsheer**, de uitspraak bij te wonen, uitgesproken in openbare terechtzitting van dezelfde kamer op **18 november 2003**, overeenkomstig de beschikking van de heer aangewezen Eerste Voorzitter van **18 november 2003**, en dit bij toepassing van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek,

waar aanwezig waren :

Raadsheer d.d. Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Advocaat-generaal,
Griffier.